

Výber do tímu

Jared vedel, že Ježiš Kristus je pri ňom.

Noelle Lambertová Barrusová
(Založené na skutočnom príbehu)

Tento príbeh sa odohral vo Francúzku.

Jared dribloval loptou po ihrisku. Ostatní hráči okolo neho pobehovali a ich topánky vŕzgali po podlahe.

„Som voľný!“, zvolal Gabriel.

Jared prihral loptu Gabrielovi a bežal ďalej. Potom mu Gabriel prihrávkou vrátil. Jared hodil loptu smerom na koš.

ŠUP!

Trafil ju do koša!

„To bolo super, Jared,“ povedal mu tréner po zápase.

„Vieš, že o dva týždne bude výber do regionálneho tímu?“

Jared sa uškrnul. Iba pár hráčov bolo pozvaných na to, aby sa mohli zúčastniť výberu do tohto tímu.

„Výber bude v nedeľu,“ povedal tréner. „Myslíš, že sa ti podarí prísť?“

Jaredove nadšenie odišlo tak rýchlo, ako prišlo.

„V nedeľu?“, spýtal sa Jared.

„Áno. Je to problém?“

Jared sa nad tým zamyslel. Toto bola jeho šanca zahrať si vo veľmi dobrom tíme! Ale nedeľa bola dňom, keď chodil na zhromaždenie a sústredil sa na Spasiteľa.

„Nedeľa je pre mňa špeciálnym dňom,“ povedal Jared.

„Ale porozprávam sa o tom s rodičmi.“

V ten večer si Jared sadol s rodičmi na posteľ. Kým premýšľal, pohadzoval si basketbalku. „Naozaj sa chcem zúčastniť výberu do tímu,“ povedal mame a ocovi. „Ale nechcem tam ísť v nedeľu. Viem, že Boh je dôležitejší ako basketbal.“

„Ako ti môžeme pomôcť?“ spýtala sa mama.

Jared otočil loptu, ktorú mal v rukách. „Môžeme sa spoločne pomodliť?“

Odložil loptu a pokľakol si k mame a ocovi. „Drahý Nebeský Otec,“ povedal. „Naozaj, ale naozaj sa chcem zúčastniť výberu do basketbalového tímu. Ale výber je v nedeľu! Viem, že nedeľa je dňom, ktorý venujem Tebe. Čo mám urobiť?“

Po modlitbe cítil Jared útechu.

„Ako sa cítiš?“ spýtala sa mama.

„Nepôjdem na výber, ak bude v nedeľu,“ povedal.

Ale mám pocit, že všetko bude v poriadku.“

O dva dni neskôr dostala Jaredova mama email.

Bolo v ňom napísané, že výber sa bude konať v sobotu!

Jared sa mohol zúčastniť výberu a sviatí deň sabatu!

Vedel, že Nebeský Otec zodpovedal jeho modlitbu.

Nasledujúce dva týždne Jared trénoval basketbal toľko, koľko len mohol. Keď prišiel ten veľký deň, Jared dal do toho všetko. Rýchlo behal medzi jednotlivými hrami, väčšinu striel vhodil do koša a povzbudzoval svojich spoluhráčov.

„Nasledujúci hráči budú pokračovať vo výbere do tímu,“ povedal tréner po prvom kole. „Prosím, dávajte pozor, či povieme vaše meno.“

Jaredovo srdce sa rozbúchalo. Tréner potom zavolał jedno meno. Potom ďalšie. A potom ďalšie. Jared pocítil, ako sa jeho nádej, že sa do tímu dostane, začala vytrácať.

Čoskoro tréner prečítal celý zoznam. Jaredove meno nevyvolal. Jared sa neposunul do ďalšieho kola výberu.

Jared sedel na lavičke pred telocvičňou a pozeral sa na svoje tenisky. Tak tvrdo pracoval. Cítil však, že všetko jeho úsilie vyšlo nazmar.

Keď ho mama vyzdvihla, Jared pokrútil hlavou.

„Nedostal som sa do tímu.“

Mama mu dala pevné objatie. „Je mi ľúto, že to nedopadlo tak, ako si si želal,“ povedala.

Jared sa zhlboka nadýchol. Potom mu prišla na um utešujúca myšlienka.

„Veci nedopadnú vždy tak, ako to chcem,“ povedal. „Ale Ježiš Kristus vie presne, ako sa cítim. On je vždy pri mne.“

Mamina sa pousmiala. „Máš pravdu! On vie, ako sa cítiš.“

Jared jej úsmev opätovoľ. Stále bol smutný, ale cítil sa lepšie, keď vedel, že Spasiteľ chápe, ako sa cíti. Jared vedel, že Ježiš Ho bude vždy milovať a podporovať. ●

